

Hei, ut fra min jobberfaring i NAV, Fylkeskommune, Voksenopplæring og nåværende har jeg jobbet mye innen voksenopplæring. Jeg har derfor lyst til å komme med et lite innspill til karriereveiledning, der jeg synes det kan være en del gevinster å hente i videregående system. Kapittel 4A i opplæringsloven (Opplæring for voksne) tolkes ulikt, det samme gjør forskrift § 6-45(jf § 6-13) (Inntak til videregående skole for voksne):

Flyktninger og familiegjenforente har ofte med seg kompetanse på omsorgsfeltet, men denne er sjelden formell. Denne kompetansen er vi for dårlige til å nyttiggjøre oss i dag. Jeg mener lovverket gir relativt stort rom for å kunne gi formell kompetanse til de som innehar slik realkompetanse, men at vi utnytter mulighetene for dårlig i dag.

Vi bør satse mer på å føre deltakere fram til delkompetanse i videregående skole – med første mål om kompetansebevis. Etter en tid i arbeid kan kompetansebeviset være en del av grunnlaget for å få fagbrev. Kompetansebevis er alt for lite i bruk i videregående skolesystem, det er også for tette skott mellom grunnskolesystem og videregående system.

I dag ser det ut som mange innvandrere (og da de med flyktningestatus) blir stoppet før de kommer i gang i det videregående systemet. Selv om den voksne utvilsomt kan inneha verdifull realkompetanse i et yrke, vil søkeren ikke få tilgang til det videregående systemet på grunn av at han mangler papir på grunnskole. Mer smidig bruk av regelverket vil kunne føre til at flyktningegrupper som i dag i liten grad er i arbeid vil kunne få anledning og motivasjon til å delta. Man bør også kunne spørre seg om grunnskole må være nødvendig bakgrunn for at voksne skal kunne få vurdert delkompetanse på forskjellige områder innen yrkesfag. På dette området kan mye gjøres uten at det vil koste penger, her er det snakk om samtolling av opplæringsloven med forskrifter.

Med vennlig hilsen

Marit Helness
Seniorrådgiver || oppvekst og utdanning
Fylkesmannen i Nordland

